

BOŽJA BESEDA

Leto 2010 Letnik 61

Jul/Avg/Sept

SLOVENSKI
EVHARISTIČNI
KONGRES

BEATIFIKACIJA
ALOZIJA
GROZDETA

The Word of God Božja beseda

Slovenian Religious quarterly
July-August-September 2010
Trimesečnik izdajajo Slovenski
misijonarji (Lazaristi) v Torontu

Uredništvo in uprava:
739 Brown's Line
Toronto, Ont. Canada
M8W 3V7
Tel.: (416) 255-2721

Glavni urednik in upravnik:
Toni Burja, C.M.
e-mail: antonioburja@rogers.com

Tiska: Golla Graphics Inc.
Etobicoke, Ontario, Canada
Tel.: (416) 621-5945

Letna naročnina: \$28.00
Posamezna številka: \$7.00
ZDA \$35.00 kan. dol. *
EU in DRUGOD \$43.00 kan dol. *
* Menjavo denarja preračunajte sami

Poverjeniki:

Montreal: Rev. Franc Letonja, C.M.
3470 Blvd. St. Joseph,
Montreal, Que., H1X 1W6
Tel.: (514) 254-8286
Sudbury: Ga. Francka Stopar,
26 Severn St., Sudbury,
Ont., P3C 2Y7

VSEBINA

Iz koledarja

Kongres in beatifikacija65
Opis dogajanj na kongresu 66
Življenjepis A. Grozdeta . .68
Besedilo razglasitve69
Leto evharistije70

Svetovni drobiž73

Od Atlantika do Pacifika

Med rojaki v Kanadi76
Romanje v Misijon80
Iz Župnije Brezmadežne . .80
Pri Mariji Pomagaj82
Sv. Vladimir v Montrealu . .83
Sv. Gregor v Hamiltonu . . .85

In memoriam - Zahvale89

Za dobro voljo96

NASLOVNICA: Uradni znak ali simbol Slovenskega evharističnega kongresa. Križ je v evharističnem kruhu presev barv v belini hostije, znamenje Božje in človeške narave Darovalca, večern spomin neizmerne milosti in Zaveze.

Iz koledarja

PRVI SLOVENSKI EVHARISTIČNI KONGRES IN BEATIFIKACIJA ALOJZIJA GROZDETA

Nedelja, 13. junija 2010, bo s posebnimi črkami zapisana v zgodovino Cerkve na Slovenskem, ki je v Celju obhajala Slovenski evharistični kongres. Bil je to praznik vere za okoli 32 tisoč vernikov, ki so prišli obhajati evharistično slavlje kot eno srce in duša da bi izpričali svojo vero v Jezusa Kristusa, navzočega v svetem Rešnjem Telesu in Krvi. Hkrati s pričevanjem vere so verniki na evharistično slavlje prišli tudi zato, da bi bili priče še enemu izjemnemu dogodku: razglasitvi za blaženega Alojzija Grozdetga, mladega fanta, ki je s svojim pogumnim pričevanjem za Jezusa Kristusa, ki se ni ustavilo pred nobeno grožnjo, postal prvi slovenski mučenec za sveto vero.

Opis dogajanj na evharističnem kongresu

Kardinal Tarzicijo Bertone, papežev legat na slov. evharističnem kongresu

Kot živa reka so romarji prihajali na celjski stadion Arena Petrol. Večina je prišla s **410 avtobusi**, **3.500 jih je na pri-zorišče prispelo z 8 vlaki**, preostali romarji pa so na slovenski evharistični kongres in na beatifikacijo prvega slovenskega mučenca **prišli peš, s kolesi ali z osebnimi avtomobili**.

Uvodni program se je pričel s potrkavanjem že dve uri pred uradnim začetkom evharističnega slavlja, ki je bil sestavljen iz pesmi in pričevanj. Še posebej **odmevno je bilo pričevanje misijonarja Pedra Opeke**, ki je spregovoril o pomenu evharistije in dejavni ljubezni, ki se kaže v pomoči najbolj ubogim.

V uvodnem programu pa so sodelovali tudi pritrkovalci iz župnije Šentpeter – Otočec in glasbena skupina, ki so jo sestavljali pevci iz slovenskih škofij.

Mladi, ki so zvečer pred slovesnostjo **peš poromali v župnijsko cerkev Svetega Duha v Celju ter noč preživeli ob milostni podobi Marije Pomagaj z Brezij**, ki je pred tem tri dni romala po Sloveniji, so to milostno podobo slovesno prinesli na stadion.

Tudi enourni uvodni program za okrog **tisoč udeležencev** – od tega je bilo skoraj polovica **otrok**, z njimi pa so bili **starši in vzgojitelji iz 17-ih katoliških vrtcev v Sloveniji** – je potekal v Don Boskovem centru. To je bil vrhunec celoletne priprave na kongres po vrtcih, ko so otroci ob spoznavanju Jezusovega življenja in delovanja na njim primeren način

poglabljali prijateljstvo in odnos z Jezusom. Otroci so se nato v procesiji odpravili proti stadionu, kjer so neposredno pred začetkom svete maše s koreografijo spremljali pesem 'Vstani in steci k Jezusu'.

Slovesnost na celjskem stadionu so spremljali sorodniki bl. Alojzija Grozdeta, pa tudi veleposlanik Slovenije pri Svetem sedežu Ivan Rebernik, nekaj županov in predstavniki nekaterih strank.

Na začetku slovesne svete maše, ki jo je **ob somaševanju 18. slovenskih in tujih škofov ter 720 duhovnikov daroval vatikanski državni tajnik kardinal Tarcisio Bertone, papežev legat**, je vse pozdravil predsednik slovenske škofovske konference nadškof in metropolit dr. Anton Stres. Po 'Gospod, usmili se' je kardinal Bertone opravil obred slovesne razglasitve mladega mučenca Alojzija Grozdeta za blaženega. Na celjskem stadionu so odkrili njegovo **podobo, ki je delo akademskega slikarja Tomaža Perka**, in Grozdeta prikazuje v odrasli dobi, v njegovi dokaj značilni drži, zazrtega navzgor in s knjigo v roki. V procesiji in s pesmijo Franca Juvana z naslovom 'Alozij Grozde' so nato prinesli tudi relikviarij, v katerem je shranjen delček kosti novega blaženega, ki je bil vzet ob ekshumaciji posmrtnih ostankov leta 1999. Njegov življenjepis je prebral postulator postopka mag. Igor Luzar.

Kardinal Bertone je v pridigi izpostavil globoko vero, ki jo je pričeval bl. Alojzij Grozde in pojasnil, da nam bo »pozorno branje zgodovine Cerkve na Slovenskem, zlasti nasilnih preganjanj, ki jih je utrpela v preteklem stoletju - pomislimo na čas komunizma, tuje okupacije in državljanske vojne -, razkrilo, da je bila Božjemu ljudstvu evharistija glavni vir opore, moči in tolažbe.« Slovenski evharistični kongres po njegovih besedah »vsakega kristjana kliče k obnovljeni zvestobi pri udeležbi nedeljske evharistije.« Sveta maša »ni le preprosta oblika osebne pobožnosti, ampak je molitev Cerkve, v kateri je navzoč Jezus, ki se znova in znova daruje Očetu,« je pojasnil papeški legat v sklepnem delu pridige in dodal, da se z obhajanjem evharistije verniki »udeležujemo molitve celotne Cerkve, ki prosi za slehernega človeka in ves svet.«

Evharistično slavje, pri katerem je s sodelovanjem spremljal **1300 članski združeni pevski zbor** pod vodstvom Aleša Makovca in spremljavi **orkester slovenske policije** ter orgel, na katere je igral prof. Tone Poročnik, se je sklenilo z evharistično procesijo po stadionu. Vso slovesnost je neposredno prenašal Radio Ognjišče, njegovi sodelavci so obveščali preko interneta svetovno javnost, slovesnost svete maše pa je neposredno prenašala Televizija Slovenija.

(iz spletne strani rkc.si - Jani, Marjana, pIR)

Kratek življenjepis Božjega služabnika Alojzija Grozdeta

Božji služabnik Alojzij Grozde se je rodil 27. maja leta 1923 v Zgornjih Vodalah, župnija Tržišče. Študiral je na klasični gimnaziji v Ljubljani ter bival v Marijanišču in bil tudi član Katoliške akcije in zadnje šolsko leto voditelj Marijine kongregacije. Med svojimi sovrstniki se je odlikoval kot marljiv dijak, predvsem pa je bil daleč naokoli poznan zaradi svojega doslednega in vzornega krščanskega življenja zakoreninjenega v evharistiji, katero je imenoval »Sonce mojega življenja.« Kot dejaven laik je s svojim zglednim načinom življenja, prežetim s Kristusovim duhom, pobožnostjo do Božje Matere Marije, vsakodnevno dokazoval kako je mogoče kot laik živeti ideal svetosti v vsakdanjem življenju.

Za Božič leta 1942 se je odpravil iz Ljubljane domov na Dolenjsko, da bi v krogu družine obhajal božične praznike. Preko Podtabora pri Strugah in Ambrusa je na novega leta dan, 1. januarja 1943 prispel v samostan v Stični, kjer je bil pri sveti maši in prejel obhajilo. Iz Stične je preko Trebnjega prispel na Mirno, kjer so ga zajeli partizani in pod krivo obtožbo umorili. Alojzij Grozde je tudi v najhujšem trpljenju iz prezira do vere, do konca ostal zvest temeljnim krščanskim idealom – odpuščanju in ljubezni do bližnjega. V tej ljubezni do Kristusa in Cerkve je komaj dvajsetleten daroval svoje življenje. Njegovo truplo, ki so ga kasneje našli v gozdu, so pokopali na pokopališču v Šentrupertu. Že takoj po smrti so se mu ljudje v molitvi priporočali kot mučencu za vero. Njegov grob na pokopališču v Šentrupertu je postal kraj številnih romanj tako posameznikov kakor skupin.

Alojzij Grozde je čudovit zgled krščanskega življenja in tako vzor za vsakega kristjana, še posebej za mladino. Njegova mučeniška smrt iz prezira do vere razodeva zvestobo krščanskim idealom, ki so jih ljudje na našem prostoru, pogumno izpovedovali tudi v najhujših trenutkih življenja slovenskega naroda. Zato se vsi veselimo današnjega trenutka slovesne razglasitve Alojzija Grozdeta za blaženega.

Prebral na kongresu: postulator mag. Igor Luzar

BESEDILO SLOVESNE RAZGLASITVE

Po goreči želji našega brata Andreja Glavana,
novomeškega škofa,
in drugih bratov v škofovski službi
ter mnogih vernikov,
in potem, ko smo slišali za mnenje
Kongregacije za zadeve svetnikov,
z našo apostolsko oblastjo dovoljujemo,
da se častitljivi Božji služabnik Alojzij Grozde,
verni laik iz Katoliške akcije in mučenec,
ki je v moči evharistije s svojo stanovitno vero
in zvestobo do Kristusa,
sprejel preganjanje vse do mučeniške smrti,
odslej imenuje blaženi
in se njegov god obhaja na krajih
in po ustaljenih pravnih predpisih
vsako leto 27. maja,
na dan njegovega rojstva in svetega krsta.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

*Izdano v Rimu pri Svetem Petru,
27. marca, v Gospodovem letu 2010,
v šestem letu našega vladanja.*

Papež Benedikt XVI.

LETO EVHARISTIJE

Ob letu duhovništva, ki ga je celotna Cerkev obhajala od 19. junija 2009 do 19. junija 2010, je Slovenska Cerkev v povezavi z duhovništvom obhajala pastoralno **leto evharistije**.

Beseda 'evharistija' je povzeta iz grškega glagola: eu-haris-téin, ki pomeni 'zahvaliti se'. Beseda je sestavljena iz 'eu' (dober),

'haris' (dar), za katerega naj se človek 'zahvali'.

Beseda evharistija ima več pomenov. S tem izrazom označimo 'sveto obhajilo' in 'daritev svete maše'. Za evharistijo pravijo duhovni pisatelji, da je 'središče' ali 'srce krščanstva'. »Kakor je telesna hrana potrebna za življenje do te mere, da brez nje ni mogoče živeti, tako je duhovna hrana potrebna za življenje duše« (sv. Tomaž Akvinski).

Evharistijo je Jezus ustanovil na veliki četrtek pri zadnji večerji. To je bila obredna, spominska večerja rešitve iz suženjstva. Po Mojzeševem naročilu so morali ta spomin obhajati 'od roda do roda'. Tako je Jezus povezal obhajanje Pashe, to je, rešitve iz sužnosti v Egiptu, ki je izvoljeno ljudstvo pripeljala v zavezo z Bogom, s svojim darovanjem za naše odrešenje in Novo zavezo.

Jezus se je pri zadnji večerji dal učencem v duhovno hrano in se daroval Bogu Očetu za nas, ko je spregovoril nad kruhom: »Vzemite, jejte, to je moje telo« (Mt 26, 26) in nad kelihom z vinom: »Pijte iz njega vsi; to je namreč moja kri zaveze... v odpušcanje grehov« (Mt 26, 27.28).

Z darovanjem pri zadnji večerji, je Jezus prehitel darovanje velikega petka na križu in tudi to darovanje osmisлил. Žrtvoval se je, izničil se je, kakor se 'izniči' seme v zemlji, da iz njega vzklije novo življenje, ki ima možnost roditi sadove.

Na veliki četrtek se z globoko hvaležnostjo spominjamo tega nadvse intimnega in veličastnega dogodka. Neskončno sveti Bog, Stvarnik vsega, se poniža in uporabi vsakdanji stvari, kruh in vino, da se po njima daje kot hrana, ki nas krepi v veri in kot pijača, ki nas očiščuje grehov.

Kruh, hrana za življenje

Kruh, ki ga uživamo postane s presnavljanjem del nas samih, saj se notranje poveže z našimi organi in jim daje moč. Kot v prisposobi moremo v tem videti in razumeti Jezusovo željo po združenju z nami. Jezus se želi notranje, duhovno povezati z nami. Želi, da bi postal eno z nami in mi z njim. Prav z ozirom na to povezanost se Jezus imenuje

naša duhovna hrana, hrana naših duš, hrana za večno življenje. »Bog nas nikoli ne združi s seboj tako kakor takrat, ko je v nas zakramentalno, v osebi: takrat smo nadvse močno združeni z njim z vezjo nerazvezne ljubezni, tako da smo z njim eno« (sv. Albert Veliki).

Jezus je vir življenja. Jezus je življenje. »Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, ne bo lačen; in kdor vame veruje, nikoli ne bo žejen« (Jn 6, 35). V evharističnem kruhu je hrana za življenje iz vere: »Tako bo tisti, ki mene je, živel po meni« (Jn 6, 57) in hrana za večno življenje: »Kdor je ta kruh, bo živel vekomaj« (Jn 6, 58).

Evharistija, daritev, darovanje

Evharistična ali mašna daritev je Jezusovo nekrvavo darovanje Bogu Očetu. V tej daritvi se Jezus ponovno daruje Bogu Očetu za nas in naše odrešenje. Mi darujemo kruh in vino, prošnje, molitve in zahvale. Jezus sprejme naše darove in naše darovanje ter ga povzdigne s svojim darovanjem, da postane naša daritev Bogu bolj »všečna in prijetna«. Zavedati se moramo, da je darovanje povezano z odpovedjo, žrtvijo in trpljenjem. Po križu prehaja simbol trpljenja tudi na evharistijo. »Evharistijo oblikuje Kristusov križ, ki na svoji zakramentalni poti skozi stoletja prav do Kristusovega prihoda zbira in zedinja v sebi življenje, delo in žrtvovanje verojočih,« pravi S. Zardoni.

Resnična ljubezen omogoča, občuduje in daje moč za osebno darovanje in podaritev. »Nihče nima večje ljubezni, kakor je ta, da kdo dá svoje življenje za svoje prijatelje« (Jn 15, 13). Jezus ni bil prisiljen, ni bil primoran darovati se. »Svoje življenje dam... Nihče mi ga ne jemlje, ampak ga dajem sam od sebe« (Jn 10, 15. 18).

Evharistija, obed, gostija

Hrana pomaga ohranjati naše življenje in nam daje moč, da moremo rasti, delati in spolnjevati svoje dolžnosti. To izkušnjo in podobo hrane je Jezus poznal, zato je vzel kot osnovo duhovne hrane prav nekvašeni kruh, ki ima obstojnost, se ne pokvari zlahka. »Moj Oče vam daje resnični kruh iz nebes; Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje... Jaz sem kruh življenja« (Jn 6, 32. 3. 35).

Jezus nas vabi, naj pridemo, naj prihajamo k njemu. Z njim smo zbrani, da bi bili deležni njegove dobrote. »Glejte, svoj obed sem pripravil... Pridite na svatbo!« (Mt 22, 4). In svojim učencem je rekel: »Srčno sem želel jesti z vami to velikonočno jagnje... In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin« (Lk 22, 15. 19).

Sveto obhajilo je tudi vez edinosti: en kruh, ena vera, en Gospod. Blaženi Anton M. Slomšek je o učinku svetega obhajila na prve kristjane

napisal: »Vsi so bili eno, enih misli, ker je vse oživiljala le ena ljubezen, ljubezen do Jezusa in jih povezala v srečno družino.«

Nedelja

Obhajanje daritve svete maše je spolnjevanje Jezusovega naročila: »*To delajte v moj spomin*« (Lk 22, 19). Daritev svete maše je sveti obed, je obhajanje spomina zadnje večerje in Jezusove daritve. »*Evharistija je gostija bratskega občestva, h kateri so povabljeni vsi verujoči: pridejo naj ne glede na razlike med rasami, imetjem, kulturami... vsi smo namreč poklicani, da postanemo 'ena stvar' v Kristusu. Zato je on umrl*« (Janez Pavel II).

Nedelja je že od vsega začetka tisti dan, ko naj se verni zbirajo k obhajanju evharistije. Na nedeljo je Jezus vstal od mrtvih in na nedeljo je poslal Svetega Duha ter so učenci začeli oznanjati svetu, da je Jezus objavljeni Mesija.

Poročilo iz prvih stoletij krščanstva pravi: »*Na dan, ki se imenuje dan Sonca (v nedeljo), se snidejo vsi, po mestih ali na kmetih; prebirajo spominske knjige apostolov in spise prerokov, kolikor časa je primerno. Ko bralec neha, predstojnik z nagovorom spominja in spodbuja navzoče, naj posnemamo lepe nauke. Nato vsi hkrati vstanemo in molimo. Ko nismo moliti, prineso, kakor sem prej povedal, kruh, vino in vodo. Predstojnik moli in iz vsega srca izreče zahvalo in ljudstvo mu pritrdi: Amen*« (Sv. Justin).

Sveta maša

Jezus je pri zadnji večerji naročil svojim učencem: »*To delajte v moj spomin*« (Lk 22, 19). V tem naročilu je Cerkev od vsega začetka razumela, naj obhajajo oz. delajo, kar je storil Jezus. Tako so na začetku krščanstva imenovali 'lomljenje kruha' kar mi danes imenujemo sveta maša. Učenca na poti v Emavs sta Vstalega Jezusa »*prepoznala po lomljenju kruha*« (Lk 24, 35).

Na nedeljsko dolžnost, na udeležbo pri sveti maši ne bi smeli gledati kot na zapoved, kot na kakšno prisilo. Če verujemo v Jezusa in njegovo resnično navzočnost v sveti hostiji, v njegovo ljubezen in njegovo darovanje na oltarju, bi morali gledati na udeležbo pri sveti maši kot na nek privilegij, kot na veliko in sreče polno priložnost biti pri Njem, ki nas neskončno ljubi, ki se vedno znova daruje za nas, ki se poniža in se nam daje v duhovno hrano v sveti hostiji.

Božja ljubezen je neizmerna, vsepresegajoča in prihaja k nam na več načinov. Evharistijo imenujemo tudi zakrament Božje ljubezni. »*Vsa Božja ljubezen do nas je zaobjeta in izražena v evharistiji*« (Piero Coda). Kljer je ljubezen, tam je dobrot. Iskrena ljubezen in prava dobrot izključujeta vse, kar je slabo in srce pripravljata na združenje z Božjo ljubeznijo.

Franc Letonja CM

Svetovni drobiž

Sloveniji se približuje vroča jesen • Slovenska vlada je s svojo gospodarsko nestrokovnostjo zašla resnično v gospodarsko stisko in jo je težko reševati. Vladni bančni računi so v rdečih številkah, državni dolg se je povečal koraj za 60% in posledica vsega, da ima sedaj vlada 10% proračunski primanjkljaj. Vlada se je sedaj odločila za rebalans proračuna, ki naj bi na primeren način vseboval proti-krizne elemente. Vlada bo zamrznila plače v javnem sektorju, zamrznila pokojnine in uvedla pokojninsko reformo s podaljšanjem delovne dobe dveh ali treh let. Na obzorju se pojavlja odpor delavskih sindikatov, ki nasprotujejo tem drastičnim ukrepom. Na splošno pa bo vlada zmanjšala 4% proračunskih sredstev ministrstvom. Rebalans je absolutno potreben zaradi odločitve Slovenije, da bi posodila Grčiji v letu 2010 kar 387 milijonov evrov. Slovenska vlada bi morala upoštevati tudi dejstvo, da pretirano krčenje finančnih sredstev in investicij duši gospodarsko rast in s tem zmanjšuje prihodke. Upoštevati pa mora tudi več milijonski izdatek za poravnavo dolga z zagrebško banko in za morebitno izplačilo 'izbrisanim'. Slovenija mora vrniti 2,218

milijonov evrov posojila Evropski skupnosti, katerega je namenila za razvoj podeželja, vendar pa posojilo ni bilo izrabljeno. Ker so državne finance dejansko v kolapsu, je opozicija ponudila proti-krizni program in skupno reševanje finančne krize. To je odlična in zrela poteza opozicije.

Sedanja koalicija se postopoma rahlja in odмира na obroke. Najsposobnejši minister prof. dr. Matej Lahovnik, minister za gospodarstvo, je odstopil, ker je čutil, da v vladi ni kolegialnosti, še manj pa etičnega razumevanja. Dokončno je razgalil ministra G. Golobiča.

Letošnja jesen bo tudi prinesla dolgo pričakovano sodno razpravo o orožarski aferi 'Patria', ki bo razpihala 'meglo' in prikazala čisto resnico.

V Sloveniji bodo 10. oktobra občinske volitve, ki jih bodo izvedli skoraj gotovo po obstoječi zakonodaji, ki dopušča, da morejo člani državnega zbora kandidirati za župane...

Odločitev arbitražnega sporazuma se bo skoraj nekoliko zavlekla. V hrvaški vladni koaliciji tudi poka po šivih. Slovenija še ni sestavila pogajalske skupine, v kateri bi morali biti prisotni le strokovnjaki pravno zgodovin-

skega področja, brez politične naveze.

Resnost vladnega stanja precej mehča vladne odločitve. Tako je ustavno sodišče izdalo naredbo, da se navodila, ki jih je pripravil pravosodni minister Aleš Zalar glede državotožilskega reda, zaenkrat ne smejo uporabljati. Generalna državna tožilka Barbara Brezigar se je odločno uprla ministrstvu za pravosodje zaradi neustavnosti navodil. Ustavni sodniki so se tudi jasno izrekli, da zakon o verski svobodi ni v nasprotju z ustavo. Tudi ni ustavno, če država podpira določene dejavnosti Cerkve. Glavni očitki zakonu so tako izničeni.

Predsednik Slovenske škofovske konference nadškof dr. Anton Stres in premier Borut Pahor sta se dvakrat skupno poklonila žrtvam revolucije v Rogu in v Hudi jami. Naj bosta ta dva spominska poklona znak zrelejšega in občutljivejšega spoznanja glede vseh žrtev nasilja, zato je želeti, da se spominanje vtisne v trajno zavest.

Vincencijansko leto. Poteka do 27. septembra 2010. Vesoljna Cerkev se v tem letu spominja 350-letnice smrti sv. Vincencija Pavelskega, ustanovitelja misijonske družbe lazaristov, in sv. Ludovike de Marillac, ki sta skupaj ustanovila družbo hčera krščanske ljubezni – usmiljenke, vodila in usmerjala pa sta tudi laiške skupine, ki so se posvečale skrbi za uboge.

Sv. Vincencija je papež Leon

XIII. (1878–1903) razglasil za zavetnika krščanskih dobredelnih ustanov, papež Janez XXIII. (1958–1963) pa je sv. Ludoviko, razglasil za nebesno zavetnico vseh, ki delajo v krščanskih socialnih ustanovah.

Svetniški kandidati v Cerkvi na Slovenskem. 1. *Škofija Murska Sobota. Danijel Halas* (24. junij 1908 – 16. marec 1945), mučenec, duhovnik v Veliki Polani. Na spletni strani so dostopni življenjepis in literatura o Božjem služabniku ter opis romarske poti, ki je poimenovana po njem. 2. *Nadškofija Ljubljana. Magdalena Gornik* (19. julij 1835 – 23. februar 1896), mistikinja. Gradivo o njej je dostopno na spletni strani. *Jože Plečnik* (23. januar 1872 – 7. januar 1957), arhitekt Gradivo o njem je dostopno na spletni strani. *Anton Strle* (21. januar 1915 – 20. oktober 2003), duhovnik, teolog, spovednik in prevajalec. *Anton Vovk* (19. maj 1900 – 6. julij 1963), ljubljanski nadškof. Na spletni strani so o nadškofu Vovku dostopni naslednji podatki v več svetovnih jezikih: življenje, postopek, uslišanja, pričevanja ter zapisi o njem. 3. *Nadškofija Maribor. Cvetana Priol* (16. februar 1922 – 11. avgust 1973), učiteljica glasbe iz Maribora, mistikinja (postulator je Stanko Lipovšek). Gradivo o njej je dostopno na spletni strani in spletnem portalu stolne župnije. *Anton Martin Slomšek* (26. november 1800

– 24. september 1862) je prvi slovenski blaženi. Za blaženega je bil v Mariboru razglašen 19. septembra 1999. Na spletni strani je zbrano gradivo ob beatifikaciji (1999). **4. Škofija Novo mesto.** *Friderik Irenej Baraga* (28. junij 1797 – 19. januar 1868), misijonar, škof v mestu Marquette (zvezna država Michigan, ZDA). Kontaktna oseba v Sloveniji je Miloš Košir, župnik v Trebnjem. Gradivo o škofu Baragi je dostopno na naslednjih spletnih straneh. *Alozij Grozde* (27. maj 1923 – 1. januar 1943), laik, mučenec, (postulator je Igor Luzar). Zbrano gradivo o njem je objavljeno spletni strani. Za blaženega je bil razglašen 13. junija 2010 v Celju. *Ignacij Knoblehar* (6. julij 1819 – 13. april 1858), misijonar in raziskovalec Zbrano gradivo o njem je objavljeno na spletnem naslovu. **5. Redovne skupnosti.** *Janez Frančišek Gnidovec CM* (29. september 1873 – 3. februar 1939), škof v Skopju – vicepostulator je Janez Cerar CM. Gradivo o škofu Gnidovcu je dostopno na spletni strani in spletnem portalu Cerkve na Slovenskem. *Vendelin Vošnjak OFM* (13. september 1861 – 18. marec 1933), doma iz Konovega pri Velenju, ki je deloval v Zagrebu. Gradivo o njem je dostopno na spletni strani. *Andrej Majcen SDB* (30. september 1904 – 30. september 1999), duhovnik in misijonar. Gradivo o njem je dostopno spletnem naslovu. Kongregacija za

svetnike je izdala dektret »nihil obstat«, da se sme začeti škofijski postopek. Na ravni ljubljanske nadškofije v sodelovanju s salezijansko inšpektorijo sv. Cirila in Metoda – Ljubljana, sedaj tečejo priprave na uradni začetek postopka na škofijski ravni. Za vicepostulatorja je imenovan g. Tone Ciglar SDB. *Marija Krizina Bojanc* (23. januar 1885 – 15. december 1941), redovnica hčera Božje ljubezni v Sarajevu, mučenka. Zapis o njej je dostopen na spletu. *Marija Antonija Fabjan* (23. januar 1907 – 15. december 1941), redovnica hčera Božje ljubezni v Sarajevu, mučenka. Postulator za drinske mučenke je Marko Tomić, župnik v Kupresu, BiH. **6. Cerkve na Slovenskem.** *Mučenci XX. stoletja* (iz več slovenskih škofij) – postulator je Simon Lorber, župnik v Šmartnem v Tuhinju. Večina izmed kandidatov je predstavljena v knjigi z naslovom *Palme mučeništva: ubiti in pomorjeni slovenski duhovniki, redovniki in bogoslovci in nekateri verni laiki*, Celje 1994. Avtorji so Anton Pust, Zdravko Reven in Božidar Slapšak. **7. Tržaška škofija.** *Jakob Ukmar* (13. julij 1878 – 2. november 1971), tržaški duhovnik, filozof, teolog in poliglot. Gradivo o njem je dostopno na povezavi, www.mohorjeva.org, aktualno.rkc.si in spletnem mestu.

Od Atlantika do Pacifika

Koliko plemenitosti med rojaki v Kanadi!

(Velika noč 2010 -nadaljevanje)

Alberta

Z Victorijo sem sklenil moje obiske v Britanski Kolumbiji. Pot me sedaj vodi v Alberto, provinco v notranjosti Kanade. Med dveinpol urnim letom prek snežnih gorskih verig me preseneti stevardesa: »E, da ti ne pričaš po naše?« Od presenečenja nisem našel odgovora niti v slovenščini niti v hrvaščini. Morda me je izdala moja slaba angleščina, lahko tudi listi, popisani v slovenščini. V Kanadi ni malo Hrvatov. Do leta 1991 je bilo sodelovanje med njimi in Slovenci tesnejše; v zadnjih časih so se odnosi ohladili. Vedno bolj sem razumel, da so Kanadčani mozaik različnih prišlekov. Od tod tudi velika prijaznost in zgovornost. Vsak trenutek te lahko neznanec preseneti s prijaznim vprašanjem: »How are you today?«

Let se konča kmalu za hribi v Lethbridgu. Mesto leži sredi prostranih ravnin, od koder je le z nekdanjega vodnega stolpa, sedaj spremenjenega v restavracijo, v daljavi mogoče videti

verigo zasneženih planin. Sicer – povsod naokrog ena sama ravnina. Neko marčevsko jutro v Edmontonu, glavnem mestu Alberte, ob pogledu skozi okno presenečen ugotovim: Pravo decembrsko zimsko jutro z naletavanjem snega. Pomladi, kakršno poznamo v Sloveniji, tu ni. Zima in poletje se skoraj držita drug drugega. Ravna prostranstva v notranjosti so žitnica Kanade, a žito dozori predvsem zaradi visokih poletnih temperatur in dolgih dni. Sicer je Alberta kanadska Savdska Arabija. Na severu so bogata črpališča nafte, v mestih rafinerije, ki pripadajo različnim družbam. Dobro gospodarstvo, ki temelji na bogatih naravnih virih, privablja nove in nove priseljence. S štiristo tisoč prebi-

valcev pred tridesetimi leti je Calgary skokovito zrastel v milijonsko mesto. Podobno Edmonton. Mesta so moderna, z najboljšimi pogoji za življenje, arhitektura pa je brez duše, brez srca.

Lethbridge

V Alberti obiščem tri skupnosti: Lethbridge, Calgary, Edmonton. Skupnost v Edmontonu, ki ima kakor v Calgaryju svojo dvorano, je največja, v Lethbridgu najmanjša in starejša. Sèm so prišli mnogi po vojni iz avstrijskih taborišč. Štefan pokaže v družinskem albumu slike iz otroštva: številni, ponosni otroci ob očetu in mami, ki samozavestno gledajo naprej, v prihodnost. Kdo od njih si je takrat mislil, kakšna bo njihova pot? Sedaj to pot vidijo, ko gledajo nazaj nanjo po več kakor pol stoletja. Štefan si je z ženo Anico tu ustvaril lep dom z otroki. Vseeno se ne morem znebiti vtisa, da se tu ne počuti povsem doma; da sta s srcem še vedno oba doma v Sloveniji. Tudi drugi imajo težke spomine na čas po vojni. Koliko najbližjih so izgubili po vojni, tudi po več v eni sami družini! Zato se jim je bilo težko vračati domov – mnogi se skorajda niso. Vseeno o Sloveniji vse vedo. Vez z domovino je najpogosteje teden 'Družina', danes vse bolj 'internet'. Veliko hočejo izvedeti iz pogovora; ko poslušajo, imaš vtis, da slišano spreminjajo v

žive, vidne podobe. Jože, uspešen Prekmurec, ki smo mu na jožefovo tudi nazdravili, pa mi razkaže mesto: dolino zadnje bitke angleške vojske z Indijanci leta 1869; orjaški, stoletni železni železniški most; rudnik, kjer so možje, ki so sem prihajali delat iz revnih predelov Evrope, težko prisluženi denar tudi na lahek način hitro zapravili; mlado, moderno univerzo, ki že privablja študente iz Azije, čeprav je mesto majhno in skrito.

Calgary

In ko pridem v Calgary, tudi tu najprej srečam Prekmurca, Ivana z ženo Ano. Svaku Ruslu, Ircu po rodu, poročenem z Marijo – sedaj Marry – Ivan v šali razlaga, da je Krištof Kolumb v novoodkritem svetu najprej srečal Prekmurca. Russel si nejevoljno mane brke. Šala se mu ne zdi smešna, saj bi po njegovem prepričanju Kolumb tu kvečjemu lahko srečal Irca. Temu sledi trenutek resnosti, ko Ivan razloži, kako velik dogodek je bila osamosvojitve Slovenije: Uresničenje tisočletnih sanj. A ker Russel povedanega še ne vzame resno, Ivan isto ponovi – in še enkrat. Mislim si, če in kje bi v Sloveniji našel takšno vznesenost domovinskih čustev. Na steni njihovega doma gledam slike starih, s slamo kritih hiš, spomin na Prekmurje, naokrog vidim učbenike za učenje slovenščine.

Tudi v Calgaryju, kjer ni redne sobotne slovenske šole za otroke kakor na primer v Torontu ali Montrealu, se vedno najde skupina mlajših in starejših, ki se shajajo v želji, osvojiti osnove slovenščine.

Edmonton

V Edmontonu pa se počutim kakor doma. Sprejme me Cveto z ženo Francko. Cveta, po rodu iz sosednje vasi, poznam iz otroštva. Še vedno imam v spominu nalepko, ki jo je prinesel ob prvem obisku: na črno srebrni podlagi napis 'Edmonton-Canada', v sredini živordeč javorjev list, simbol Kanade. V Edmontonu spoznam Albino in Fanči, očetovi sestrični. Njuna pisma nam je otrokom prebirala »stara mama«, njuna teta, ki je nanju pogosto mislila, gledala slike, ki sta jih ji pošiljali, in nam pojasnjevala, da sta šli »nekam tja gor v Ameriko.« Njej se je to zdelo predaleč – predaleč celo za spomin. Pri Albini, ki me je povabila na večerjo z njenimi znanci, me presenetijo rezanci, kakršne je dolgo nazaj pripravljala »stara mama«. Na večerji se je oglasil tudi sin Marko, eden od dveh sinov, gasilec po poklicu, nekoč član kanadske državne reprezentance v bobu. Več je Slovencev, ki so v Kanadi dosegli vidna športna mesta. Danes je vsem poznan Matt Stajan, kanadski hokejist.

Mašo in srečanje imamo v dvorani, verjetno zadnjič na tem

mestu. Dvorano bodo zaradi širitve ceste podrli in na drugem mestu zgradili novo. Udeležba je številčna. K temu pritrjujejo: »*To bi morali večkrat ponoviti!*« Kakor v Vancouvru so tudi tu ob štiridesetletnici društva izdali zbornik s prikazom dejavnosti iz življenja skupnosti. Ko pregledujem zbornik, dobim vtis, da je društvo živelo le od harmonike, družabnih in športnih srečanj, od obiska glasbenih skupin iz domovine. Lažen vtis! Urednica, ki je prišla iz Slovenije in se društvu ponudila, da uredi zbornik, je iz prispevkov, ki so jih pripravili domači, dosledno izbrisala sledi verskega življenja, kakor da skupnost ne bi nikoli videla slovenskega duhovnika. V resnici so slovenski duhovniki, ki so v Kanado po vojni prišli s prvimi priseljenci, nenehno imeli pred očmi vse rojake od Toronta do Vancouvra, jih obiskovali, prinašali Božjo besedo in poosebljali vez z rojaki v Kanadi in domovini.

Toronto

Toronto, od koder sem pred dvema tednoma odpotoval, je tudi moja zadnja postaja. Tu ne ostanem le za dan ali dva kakor drugje, ampak dva tedna. Rojaki so si tu ustvarili slovenski otoček, razdeljen okoli dveh župnij, Marije Pomagaj in Brezmadežne s čudodelno svetinjo. Različna slovenska narečja kažejo, da je to

‘Slovenija v malem’.

Véliki teden je v obeh skupnostih nekaj svetega. Med mašami župljane nagovarjam v želji, da bi jim z besedo pomagal ustvariti sveto notranje razpoloženje in praznično lepoto. To sveto razpoloženje prihajajo iskat k jutranjemu in večernemu bogoslužju. Vsi čutijo, da je velika noč brez te notranje priprave prazna. Obisk je nad pričakovani.

Ogledalo prazničnih priprav pa je spoved. Ljudje čakajo v vrstah. Zakrament božjega usmiljenja se dotakne tudi mene – od spovedancev se učim vestnosti, iskrenosti, želje po spreobrnjenju. Čutim živo vero. Kakor spovedanci iz spovednice odhajajo obogateni z Božjim odpuščanjem, tudi sam odhajam obogaten z zgledi njihove vere. Ne nazadnje se čudim, da je po desetletjih življenja v tujem, angleškem okolju jezik zdomceva tako čist, jasen, trden. V ušesih še kar nekaj časa slišim besede: *»Prišla sem, da se še zadnjič spovem v slovenskem jeziku.«* Zdi se, da človek lahko menjava kraje in države, ne pa materinega jezika! Materin jezik je eden – isti prvi in zadnji.

Na velikonočno nedeljo popoldne sem pri maši v torontski stolnici. Cerkev napolni skupnost mladih, večina Azijcev. Množica je navzven pisana – moški, ženske, otroci, ki pa se v složni molitvi zlijejo v en glas. Dobim

vtis zbranosti, močne in čiste vere. Od tam s prijatelji odidemo nekoliko naprej, na trg, kjer se zbirajo radovedneži in artisti ter v prazničnem popoldnevu razkazujejo svoje plesne in instrumentalne spretnosti ali karkoli že se komu zdi talent, vreden, da ga vidijo tudi drugi. Ustavimo se in gledamo; nad trgom lebdi nemotena ležernost, kakor da se je čas ustavil. Ob pogledu na druge vidim, da ti brezskrbno gledajo tretje, ti četrte itd. Ves trg je en sam brezskrben pogled: pogled enega je zajet v pogled drugega in tega že vpija pogled tretjega. Trenutek je en sam pogled – gledanje gledanja –, ki ga nič ne zmoti. Čisto drugače kakor naši vsakdanji pogledi, ki vedno nekaj nezadovoljno iščejo. V naslednji ulici življenje že teče po ‘starih tirih’ – ljudje hitijo, se jezijo, kažejo svoje skrbi.

Nazaj na ‘stare tire’ se začnem vračati tudi sam. Čaka me priprava na vrnitev. Poskušam se spomniti svojega prihoda v Toronto pred štirimi tedni, razmišljam, kako so si sledili dogodki, kaj sem v tem času doživel. Veliko je bilo vsega, kar sem videl, slišal, doživel. Toliko življenjskih zgodb, ki govorijo o usodah, nekaterih polnih tesnobe, strahu, nevarnosti iz časov, ko so ljudje zapuščali svoje domove in si v tujem, neznanem svetu ustvarjali nove. Nihče ni svoje zgodbe pripovedoval iz

zagrenjenosti. Izkustvo, da je mogoče vedno začeti znova, je bilo močnejše. In ko mi skozi spomin drsijo obrazi, ki sem jih srečal ter v ušesih odzvanjajo besede, ki sem jih slišal, se moja izkušnja, podarjena med rojaki v Kanadi, steka v eno spoznanje: Koliko plemenitosti!

Robert Petkovšek CM

ROMANJE V MISSION

Zadnjo nedeljo v maju je bilo vseslovensko romanje v Mission v Britanski Kolumbiji. Udeležilo se ga je sto ljudi. Sv. mašo je vodil g. Valentin Batič CM. Pel je mešani zbor iz Vancouvra, pod vodstvom ge. Silve Plut. Prihodnje leto bo že 30-letnica romanja v benediktinski samostan nad krajem Mission. Želeti je, da bi bilo to romanje nekaj posebnega in svečanega. Predviden datum jubilejnega romanja je nedelja, 5. junija 2011. Več o romanju vam bomo naknadno sporočili.

IZ ŽUPNIJE BREMAŽNE, Toronto

Že v aprilu smo osnovali nov **Župnijski pastoralni svet** (ŽPS). Zaenkrat ga sestavljajo predstavniki organizaciji, ki delujejo v sklopu naše župnije. Srečujemo se enkrat mesečno, razen v počit-

nicah. Jeseni bi radi ob primernem času izvedli volitve in v ŽPS vključili ljudi, ki bi sodelovali pri raznih nalogah za bolj uspešno in učinkovito delovanje naše župnije. Domenili smo se tudi, da bomo prihodnjo pomlad, **od 27. marca do 1. aprila**, imeli poseben **misijon v angleškem jeziku**, da bi tako bolje poskrbeli za duhovno rast tudi mlajših župljanov in župljank. Naslov misijona (duhovne obnove) bo: **'Jesus the Listener'**. Že sedaj vabimo, da bi se vsi odločili za udeležbo in si rezervirali čas. Več o misijonu bomo sproti poročali v župnijskih oznanilih.

V maju, smo se 'ob šmarnicah' duhovno pripravljali na Slovenski Evharistični kongres in razglasitev mladega Slovenskega mučenca Lojzeta Grozdeta za blaženega. Kongres je bil 13. junija na stadionu v Celju. Vsa slovesnost je potekala izredno mirno, spoštljivo in svečano. Ko smo duhovniki prihajali v sprevodu na stadion, so ljudje ploskali. Na stadionu smo se zbrali Slovenci iz domovine, za- mejstva in zdomstva. Ko je vatikanski državni tajnik prebral pismo, v katerem sveti oče Benedikt XVI. proglašča mučenca Lojzeta Grozdeta za blaženega, so se marsikomu zaiskrile solze v očeh. Mislili smo na številne mučene in tiste, ki so toliko let trpeli krivico ter bili prisiljeni k molku. Mučenec Lojze je prva

lučka v temi prisilnega molka in strahu. Bog ne daj, da bi še kdaj Slovenec moril in trpinčil Slovenca, brata. O, da bi se vsi znali spoštljivo obnašati do žrtev. Želimo, da bi jih vendar priznali in jim dali primerno obeležje ter prostor, kjer bodo počivali do onega dne, ko bo zavladala Božja pravica.

Evharistija, pri kateri je sodelovalo več kot 32 tisoč ljudi, je bila za navzoče na stadionu, pri televiziji in po radiu velika zahvala Bogu. Brez moči, ki nam jo daje Gospod v evharistiji ne bi zmogli vsega kar je že za nami in tega kar nas še čaka kot posameznike in narod, če si hočemo ustvariti državo, v kateri bomo živeli spoštljivo, složno in pravično.

Na dan kongresa pa je Slovence povezal še en dogodek – nogometna tekma na svetovnem prvenstvu v Južni Afriki. Mladi so pripravili skupni ogled v naši dvorani, česar se je udeležilo okoli 400 gledalcev. Navdušenje nad zmago proti Alžiriji so pokazali celo na ulici pred cerkvijo, kjer so tudi zaplesali. Ogled tekem v naši dvorani je sledil tudi v tekmovanju z ZDA ter z Anglijo, kjer pa je bilo manj praznovanja, zaradi slabšega rezultata. Vendar veselje in navijanje je povežalo mnoge prav ob športu.

51. Slovenski dan smo praznovali na našem letovišču 4. julija, ob 19. letu slovenske državnosti in

143. Kanadskem dnevu. Potekal je pri lepem vremenu in v spodbudo za slovenstvo, posebej med našo mladino.

Ob 11.15 je bila sv. maša, pri kateri je sodeloval Pevski zbor 'Naša pesem'. Po maši je v dvorani sledilo kosilo, nato pa na zunanjem dvorišču kulturni program.

Program je povezoval Valentin Končan. Zbor 'Naša Pesem' je zapel obe himni, nato pa je pozdravne besede izrekel Veleposlanik R.S. g. Tomaz Kunstelj. Glavni govor je imel lazarist g. Toni Burja, ki je spobudil za vse lepo in dobro med Slovenci, posebej pa med mladimi. Nastopila je plesna skupina 'Nageljčki', pod vodstvom Sabine Sečnik. Poseben govor za mlade je imel g. Simon Pribac, vodja radio programa 'Mladi radio'. Nastopili so še plesna skupina 'Mladi Glas Junior', pod vodstvom Monike Petrovič-Costa, pevski zbor 'Mladi Fantje', pod vodstvom Valentina Končana, plesna skupina 'NAGELJ', pod vodstvom Irene Soršak-Jager in pevski zbor 'Nasa Pesem', pod vodstvom Mojce Dimperio, ob spremstvu harmonikašev Valentina Končana in Robija Letnika. Nekaj zahval so izrekli veleposlanik RS g. Tomaž Kunstelj, častni konzul RS Jože Slobodnik in konzularni predstavnik Boris Jelovšek. Slednji je prejel priznanje za štiriletno

delo med Slovenci v Kanadi. Kanadsko Slovensko Zgodovinsko Društvo je pripravilo zgodovinsko razstavo 'Slovenski dom'. Po kulturnem programu je sledila plesna zabava, ob igranju Ansambla 'Brajda'. Celotno prireditev je pripravila Kanadska Slovenska Skupnost, pod vodstvom g. Staneta Kranjca in se vsem odgovornim zahvaljujemo!

Septembra 2010 bi radi začeli z obnovo in popravili v cerkvi. To naj bi bila zunajna priprava na 50. obletnico naše župnije. Istočasno pa bi se radi pripravljali tudi duhovno.

Katoliška ženska liga bo v nedeljo 24. oktobra praznovala 50-letnico njenega delovanja v naši župniji. Jim čestitamo!

Do avgusta letos smo imeli 20 krstov in deset porok. Umrlo je 29 župljanov. Naj jim Gospod podeli večni mir in pokoj v družbi svetih!

Valentin Batič CM, župnik

PRI MARIJI POMAGAJ v Torontu

Minili so mesec maj, praznik naše patrone Marije Pomagaj, procesija Sv. Rešnjega Telesa in Slovenski dan. Pri vseh teh dogajanjih so pridno sodelovale članice Katoliške ženske lige. Za njihovo podporo, pomoč in sodelovanje smo jim župljani in duhovniki zelo hvaležni. Želimo

jim moči in zdravja, pa tudi kako novo članico, da bojo to dobro delo v prid naše župnijske skupnosti lahko nadaljevale.

Letos smo 6. julija v naši cerkvi imeli pogrebno sv. mašo za g. Marijo Kramar, dolgoletno župljanko, delavno članico Katoliške ženske lige in Misijonskega krožka. Vsa leta je pridno skrbela za moža, moževega brata in za sina. Kljub vsemu delu in skrbem, kljub starosti in bolezni je dobila dovolj časa in moči, da je redno prihajala v cerkev, prejemala zakramente in skrbela, da naprimer za veliko noč ne bi zmanjkalo butaric, ki jih članice vsako leto naredijo za župljane. Največ je butaric naredila prav Marija. Vsako leto je naredila butarico tudi za duhovnika, strežnike, bralce in še lepo veliko butaro, ki je krasila oltar. Za vse njeno delo, molitve in trpljenje, za njeno prijateljsko skrb in njen zglede verne, delavne žene, naj jo Bog nagradi z večnim življenjem.

Čas, vreme in sol so precej načeli stopnice in parkirni prostor pri naši cerkvi. Že več časa se pogovarjamo, kdaj in kako bi to popravili in zobu časa preprečili uničevanje. Denis Gasser si je že ogledal parkirni prostor in zabeležil vse kar bo treba obnoviti. Gregor Dolenc bo poskrbel, da bo streho nad kuhinjo v dvorani, potem, ko bo vse kar je sol načela, na novo prevlekel s posebno plastično maso. Jože

Batič, ki je pred leti že k sebi spravil stopnice v cerkev bo te ponovno obdelal, da bodo vsaj malo lepše izgledale. Izidor Cimprič bo poskrbel za ograjo ob stopnicah v cerkev in omogočil, da bomo opeko, ki se kruši lažje zamenjali z novo. Tone Žibert je pristal, da bomo pred zimo zamenjali cevi, ki omogočajo ogrevanje male dvorane in kuhinje. Vse to naj bi popravili zgodaj jeseni.

Podjetje 'Rogers' želi, da mu omogočimo, da na naši cerkvi postavijo nov zvonik in vanj skrijejo antene za telefonijo. Ogledali so si cerkveno streho in cerkev samo. Trenutno se dogovarjamo s škofijo, ki naj bi poskrbela, da je dogovor pravičen in načrt izvedljiv. Takoj, ko bo vse pripravljeno, bodo z deli začeli in Mariji Pomagaj vsak mesec plačevali najemnino za naprave.

Valentin Batič CM, župnik

IZ ŽUPNIJE SV. VLADIMIRA v Montrealu

Koncert • V petek, 30. aprila, so nas obiskali gostje iz Slovenije, s Primorske, z Vipavskega okoliša. K nam so prišli po obisku Ottawe. Prispeli so okrog 4. ure popoldan. V dvorani so se najprej okrepčali. Rozina Rogan s pomočnicami jim je pripravila kosilo oz. večerjo. Po okrepčilu se je

G. Jože Zupančič z g. župnikom

oktet SOTOČJE pripravil za nastop. Nastopajočih in spremljevalcev je bilo 17.

Oktet je nastopil ob 7. uri. Nekateri župljani so prišli najprej k maši ob 6. uri, nato so bili na koncertu. Oktet je zares z občutkom zapel slovenske narodne in umetniške pesmi. Med posameznimi pesmimi pa so bili vložki: deklamacije in misli znanih ljudi iz preteklosti Vipavskega. Nastop smo nagradili z navdušenim ploskanjem.

Po koncertu so se gostje pomešali z župljani, se prijetno pomenkovali in tudi skupaj zapeli nekaj pesmi. Prodajali so zgoščenke (CD) in delili spominčke. Po desetih zvečer so se podali na dolgo pot proti Torontu. Naslednji dan popoldan jih je čakal napovedan nastop. - Dragi rojaki, hvala za obisk, hvala za pesem in prijazno besedo!

Prvo sv. obhajilo • Za veliko nočjo je bil prvi pomemben in velik dogodek za našo župnijo dan prvega sv. obhajila, v nedeljo, 2. maja. Sedem otrok se je od jeseni pripravljalo ob sobotah dopoldan na prvi prejem Jezusa v svetem obhajilu. Pomembno delo pri tej pripravi je opravila Tanya Kustec-Horvat.

Prvo sv. spoved so otroci opravili dan prej iter imeli vajo za naslednji dan. Tako je slovesnost potekala lepo in zgledno. Prvo-obhajanci in starši so sodelovali pri sveti maši z branjem beril, prošenj za vse potrebe in prinašanjem darov. Lep pogled na tako številne prvoobhajance, kar je redkost pri nas.

Po maši in zahvali so se prvo-obhajanci fotografirali za spomin z župnikom in katehistinjo Tanyo in potem še s svojimi sorodniki ter nato nadaljevali praznovanje s kosilom in prijateljskim srečanjem.

Šmarnice • Mesec maj je posvečen Mariji, majniški kraljici. Med tednom imamo šmarnice. Letos smo poslušali razmišljanja o sv. Janezu M. Vianney-u, ki je svoje duhovništvo živel iz svete evharistije in mašne daritve.

Materinski dan • Druga nedelja v mesecu maju je posvečena materam. Pri nas v Montrealu je že navada, da imamo na to nedeljo po drugi maši v dvorani kosilo in nastop otrok v počastitev materam. Otroci so s plesi, nastopom,

deklamacijami in pesmimi voščili materam. Za vse zbrane v dvorani pa je bil prijeten nedeljski popoldan v družbi znancev, sorodnikov in prijateljev. Med poletjem bo manj priložnosti za takšna srečanja.

S proslavo materinskega dne se je zaključilo tudi veroučno šolsko leto. Novega bomo začeli v soboto po zahvalni nedelji, v mesecu oktobru.

Materinski dan pa tudi pove, da se bliža poletje in je treba pospraviti ter očistiti pristavo od vse zimske navlake. Iskrena zahvala gre nekaterim posameznikom, ki so opravili veliko delo čiščenja okolice, lope in bazena. Bog povrni! – Po materinskem dnevu je bila v maju ob sobotah maša na cerkveni pristavi, z mesecem junijem pa redna nedeljska maša ob 11. uri. Med poletjem je v cerkvi samo ena maša, ob 8:30 zjutraj.

Telovo • Praznik Jezusove navzočnosti med nami v sveti hostiji smo kot navadno obhajali na cerkveni pristavi, v nedeljo, 6. junija. Rekli bi lahko, da je vreme preizkušalo našo pripravljenost in tudi izražanje naše vere. Letos se nas je zbralo nekaj manj zaradi slabšega vremena. Procesijo smo imeli, lahko bi rekli 'mini procesijo', ker je g. župnik ponesel Najsvetejše v spremstvu strežnikov h kapelicam pod lopo, zbrani pa so ostali na svojih mestih, kjer so z molitvijo in pesmijo spremljali

Jezusa ter prosili varstva in blagoslova.

Koncert • V soboto, 26. junija, je v naši cerkveni dvorani nastopil ansambel Bitenc iz Slovenije. Bil je na obisku oz. turneji po Kanadi in ZDA. Srečanje z rojaki iz domovine je bilo nadvse prijetno. Njihove pesmi in igranje so nas poživilo. Že dolgo nismo imeli tako prijetnega in lepega večera.

Slovenski dan • Nastopilo je toplo poletje, čas počitnic in dopustov. V provinci Quebec je v drugi polovici julija tako imenovani 'construction holiday'. Za dva tedna se ustavi večji del gradbeništva in tudi mnoge tovarne se zapro zaradi kolektivnega dopusta.

Običajno v začetku 'construction holiday' obhajamo Slovenski dan. Letos je bilo v nedeljo, 18. julija. Slavje se je pravzaprav pričelo že v soboto, 17. julija, ko je Rozina Maria Rogan že dopoldan pripravila igre za otroke, popoldan pa so se hladili v bazenu in mladi so se pomerili v odbojki.

Večerno mašo ob 6. uri je izredno močan naliv podaljšal za pol ure. Streha lope je pločevinasta. Ropotanje dežja na strehi je bilo tako močno, da je bilo nemogoče slišati besedo duhovnika, pa tudi ne soseda.

Na samo nedeljo nam je Bog naklonil lepo vreme. Slovenski dan je potekal po programu. Udeležba je bila številna, tudi

zaradi gostov, rojakov. Največ jih je bilo iz Toronta v organizaciji prekmurskega društva Večerni zvon.

Mašo je vodil lazarist iz Slovenije, g. Jože Zupančič. Bil je tudi slavnostni govornik. Predstavil nam je sv. Vincencija in sv. Ludoviko de Marillac ob 350 obletnici njune smrti. Zbrane sta na začetku kulturnega sporeda pozdravila domači župnik in slovenski veleposlanik v Kanadi, g. Tomaž Kunstelj.

Hvaležni smo Bogu, pa tudi mnogim požrtvovalnim župljanom in župljankam: članom cerkvenega odbora, cerkvenemu pevskeму zboru, plesni skupini Marjetice, gospodu in gospe Petkovšek za dekoracijo lope, kuharicam in delavcem v baru, pa tudi onim v kiosku za 'smoke meat' in hrenovke. Nekateri utrujeni, toda veseli in srečni smo odhajali domov z željo, da bi tudi prihodnje prireditve bile tako uspešne.

Franc Letonja CM, župnik

PRI SV. GREGORJU v Hamiltonu

jilo in birma • V nedeljo, 30. maja je bila v naši župniji sveta birma in prvo sveto obhajilo. Pet birmancev in devet prvoobhajancev je pristopilo k zakramentom. Tokrat je bil v med nami naš škof Anthony F. Tonnos. Slovesnost je s

Birmanci in prvoobhajanci z župnikom in škofom, v Hamiltonu

pomočjo mnogih pridnih ljudi vsestransko uspela.

Procesija sv. Rešnjega Telesa in Krvi, sv. Gregorij in Slovenski park • Nedelja, 13. junij 2010. V naši župniji smo letos imeli procesijo kar v cerkvi, ker vreme ni dovoljevalo, da bi šli ven. Pri maši je sodeloval mešani pevski zbor, po maši pa smo se z ministranti in pevci podali v procesijo. Prva postaja je bila na hodniku pri kipu Marije, druga pri sv. Družini, zaključili pa smo z blagoslovom pri glavnem oltarju. Hvala vsem, ki ste pripravili oltarčke in sodelovali pri bogoslužju! Druga procesija, ki pa je tudi ni bilo, je bila v Slovenskem parku. Mašo in blagoslov smo opravili kar v društveni dvorani. Hvala vsem sodelavcem!

Pokopališče 'Nebeška vrata' • Sobota, 12. junij 2010. Kot vsako leto, smo se tudi letos zbrali k sveti maši na pokopališču 'Gate of heaven'. Letos je bila sveta maša v novem mavzoleju in se

nas je zbralo prav lepo število, saj sonce ni pripekalo, niti ni bilo strahu za dež. Škof Anthony Tonnos je v homiliji lepo poudaril kako ni pomembno, kdaj bo prišel naš čas srečanja z Bogom, pomembno je le, da smo na ta trenutek vedno pripravljeni.

Procesija sv. Rešnjega Telesa in Krvi pri društvu Triglav – London • V nedeljo, 13. junija smo imeli zopet sveto mašo pri društvu Triglav. Ker je to nedeljo tudi slovensko moštvo igralo na svetovnem prvenstvu z Alžirijo, so mnogi prišli že zjutraj in so si na platnu pogledali tekmo, vmes pa so pridne gostopinje pripravile tudi zajtrk. Po kosilu smo se v lepem številu zbrali k sveti maši. Vsi so lepo sodelovali s petjem in molitvijo. Na koncu maše smo imeli zunaj procesijo sv. Rešnjega Telesa. Otroci so posipali cvetje pri oltarjih. Procesijo smo zaključili v dvorani z blagoslovom in pesmijo Marija skoz življenje.

Orgle • Bilo je veliko dela s pripravljanjem prostora za prenovljene orgle. Nismo prenovili samo orgel, pač pa tudi podstavek na katerem stojijo, da je bolj v skladu z ostalim delom prezbiterija. Prav tako je bilo veliko dela za propravo prostora za zvočnike, nad oltarjem, kjer je bilo potrebno prostor tudi od znotraj urediti, pripeljati do zvočnikov nov kabel in prostore zapreti, da bo zvok šel v cerkev in ne na podstrešje cerkve. Istočasno smo premestili nekaj luči, ki osvetljujejo Kristusa. Hvala vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali pri obnovi!

Odprtje prenovljene dvorane in prizidka pri društvu Sava-Breslav • V nedeljo, 20. junija je bilo pri društvu Sava zelo živahno. Zaključili so prenovitev dvorane in dozidavo prizidka. Popoldne smo začeli najprej z blagoslovom, ki ga je vodil g. Drago Gačnik SDB, nato je sledilo rezanje traku, nastop plesalcev, otrok z recitacijami, plesom, ki ga je pripravila Magda Razpotnik; govori župana, ambasadorja, predstavnice Triliuma; podelitvijo priznanja učenki Košir Veroniki. Zaključek je bil s kratko pevsko točko slovenskega ansambla Bitenc, čemur je sledilo družabno popoldne.

Bled - Father's Day • V nedeljo smo pri društvu Bled obhajali očetovski dan. Kar lepo število se nas je zbralo že pri

maši, pri kateri je prepeval združen moški pevski zbor pod vodstvom Edija Kodarina. Po sveti maši so nadaljevali s pikinkom in prijetnim druženjem ob živi glasbi.

21. SLOVENSKI DAN 2010 • Slovenski Narodni Dom Lipa Park v St. Catherines je bil v nedeljo, 27. junija, prizorišče praznovanja Slovenskega dneva 2010. Več kot 600 rojakinj in rojakov se je zbralo na tej vsakoletni meddruštveni prireditvi pod pokroviteljstvom Slovenskega Koordinacijskega Odbora Niagara. Ob 11. uri se je množica ljudi udeležila sv. maše, ki jo je daroval g. župnik Drago Gačnik. Župnijski zbor, ljudsko petje in sodelovanje predstavnikov slovenskih organizacij, vsako leto znova duhovno obogati to zahvalno bogoslužje. Kulturni program, ob 14. uri, je bil to pot v prostrani, polni dvorani. Potem, ko je moški zbor Bled zapel državni himni, je vodstvo programa prevzela Ivanka Plut. V prvem delu programa je predstavila častne goste. Sledili so pozdravni nagovori: predsednika društva Lipa Park Borisa Pluta in koordinatorice Magde Razpotnik. Glavni govornik je bil vodja konzervativne stranke Ontaria, Tim Hudak. Navzoče je nagovoril tudi veleposlanik Tomaž Kunstelj. Ob tej priliki je predal Francki Seljak, za njeno dogoletno kulturno delo, priznanje

Republike Slovenije. Francka Seljak in Tone Krašovec sta letos prejela tudi priznanje Slovenskega Koordinacijskega Odbora Niagara. Posebne pozornosti in zahval pa je bil deležen konzularni predstavnik Boris Jelovšek ob zaključku svojega štiriletnega poslanstva v Kanadi. V kulturnem programu so iz župnije sv. Gregorija Velikega nastopili Moški zbor Majolka, mešani zbor in mlajša Folkorna skupina Soča. Društvo Sava se je predstavilo z otroci Slovenske šole in z recitacijama Marije Prilesnik. Društvo Bled je zastopal moški zbor Bled. Program je popestrila plesna skupina društva Triglav iz Londona. Ob spremljavi harmonike je nastopil moški kvartet Slovenskega Parka. Gostitelj Lipa Park pa je imel na odru otroke Slovenske šole, pevki Megan Mikulič in Darinko Žumer. Kulturni program v Lipa Parku se je zaključil z melodijami ansambla Button Box. Kasneje je dramska skupina »Cincin Drežnica« iz Slovenije zaigrala kratko komedijo. Sledil je družabni del s programom ansambla Bitenc iz Slovenije. Medtem, pa je v senci dreves že kar tradicionalna 'Otroška olimpiada' znova navduševala otroke, ki so veselo tekomovali pri raznih igrah in na koncu prejeli tudi medalje za sodelovanje.

Ob tej priložnosti je svoje poslanstvo, z rastavo in zbiranjem gradiva, predstavilo Slovensko-

Kanadsko Zgodovinsko Društvo. Društvo sv. Jožefa je znova sponzoriralo avtobus iz Hamiltona. Skratka, zgodil se je dan, ki združuje in povezuje rojake v tej okolici. Slovenski dan 2010 je potekal v znamenju brezhibne organizacije, za kar so zaslužni prizadevni člani društva Lipa Park v sodelovanju z Magdo Razpotnik, predsednico Slovenskega Koordinacijskega Odbora Niagara. Med programom je bila tudi predaja zastave Samu Husiču, predsedniku društva Bled v Beasmvillu, ki bo gostitelj Slovenskega dneva 2011. (Poročilo pripravil: Frank Novak)

Igralska skupina Drežnica •

V torek, 29. junija 2010, nam je Igralska skupina Drežnica iz Slovenije po večerni maši na našem odru zaigrala komedijo: Še tat ne more pošteno krasti (Dario Fo) 2009. Še prej so skupini naše gospodinje pripravile večerjo, igralci pa so potem poiskali vse potrebne pripomočke za igro in pripravili oder. Po koncu predstave so nam še v sliki na platnu predstavili dolino Soče in naše hribe. Lepo doživetje duhovite igre je mnogim ljubiteljem odra polepšalo večer in vzdramilo domotožje po lepotah Slovenije.

*Drago Gačnik SDB,
župnik v Hamilton*

IN MEMORIAM

Na prvi petek, 4. junija 2010, dan po prazniku Sv. Rešnjega Telesa, v letu duhovništva, je bil poklican h Gospodu, duhovnik jezuit, pater Jože Plevnik.

Rodil se je očetu Jožefu in Mariji roj. Cunder, 18. decembra 1928 v župniji Ljubljana-Ježica. Leta 1945 je zapustil Slovenijo in nato tri leta živel v begunskih taboriščih v Avstriji: v Št. Vidu na Glini, v Kellerbergu pri Beljaku, v Špitalu na Dravi in v Peggezu pri Lienzu. V Lienzu in Špitalu je obiskoval slovensko gimnazijo. Junija 1948 je odšel v Kanado in eno leto delal na farmi v Novi Škotski. Leta 1949 je začel obiskovati jezuitski kolegij v Halifaxu, kjer je živela tudi njegova sestra.

Septembra 1950 je vstopil v jezuitski noviciat v Guelphu blizu Toronta. Po dveh letih noviciata je tam nadaljeval študij angleščine, latinščine in grščine. Od leta 1954 do 1957 je v Torontu študiral filozofijo, potem pa je učil na gimnaziji Campion College v Regini na zahodu Kanade.

V duhovnika je bil posvečen leta 1964 v Torontu. Leta 1966 je začel študij Svetega pisma v Würzburgu v Nemčiji, kjer je leta 1971 promoviral iz Pavlove teologije. Od leta 1971 je predaval na jezuitski teološki šoli Regis College, ki je v sklopu torontske teološke šole in torontske univerze. Poučeval je Novo zavezo, predvsem Pavlovo teologijo in evangelije. Od 1991 do 2000 je občasno predaval tudi na Teološki fakulteti v Ljubljani in Mariboru.

Poleg številnih člankov v znanstvenih revijah je izdal osem knjig: *Word and Spirit* (1975), *What are they saying about Paul?* (1986), *Paul and the Parousia* (1997), *Apostol Pavel: S Kristusom v Božjo slavo* (2004), *Evangelij po Marku* (2005), *Evangelij po Luku* (2008), *Evangelij po Mateju* (2008), *Evangelij po Janezu* (2009). Vse knjige v slovenščini so izšle pri župnijskem zavodu Dravljje, zadnja, *Evangelij po Janezu, Iani*, ko je bil še zadnjič v domovini. V načrtu je imel še knjigo o Razodetju.

Zanimiva je njegova pripoved o poklicu oz. vstopu k jezuitom: »V prvem semestru l. 1949 v Halifaxu smo imeli duhovne vaje. Pater, ki jih je vodil, je bil izredno dober govornik. Takih duhovnih vaj še nisem napravil. Med drugim nam je povedal, da iz svojega izkustva lahko reče, da ima 30 odstotkov mladih fantov poklic, a da se le redki med njimi odzovejo. Svetoval nam je, naj ta dan molimo za svoj klic, čeprav nam to ne ugaja. Najprej naj prosimo Marijo, da sprejme našo pripravljenost slediti temu klicu in nas

priporoči svojemu Sinu. Potem naj se obrnemo k Sinu in ga prosimo, naj sprejme priporočilo svoje Matere in naj nas priporoči Očetu. Nato naj se obrnemo k Očetu in ga prosimo, da sprejme Sinovo priporočilo. Ko sem v kapeli tako molil, se je nekaj v meni premaknilo. V treh presledkih mi je bilo dano vedeti, da so moje molitev uslišali vsi trije. To je bil zame trenutek absolutne gotovosti, edinstveni trenutek v mojem življenju. Ne prej ne kasneje nisem doživel česa podobnega. Ta izredni in globoki doživljanj mi je še vedno živo v spominu. Ko sem se pogovarjal z drugimi, sem spoznal, da je to nekaj enkratnega in da sem samo jaz to doživljal. Drugi so bili poklicani na drugačen način.»

Pri pogrebni sv. maši v St. Joseph Chapel, Morrow Park, v Torontu, sta bili patrovi rodni sestri Zinka Parovel iz Slovenije in Marija Suhadolc z družino iz Hamiltona. Poleg patrov jezuitov, drugih duhovnikov, sester sv. Jožefa in vernikov, se nas je zbralo tudi pet slovenskih duhovnikov in veliko slovenskih vernikov. Predvsem so prišli župljani župnije Marije Pomagaj, kjer je p. Jože večkrat maševal, mnoge pa tudi obiskal po bolnicah ter jim podelil svete zakramente.

Pokojni pater Jože je pokopan na jezuitskem pokopališču v Guelphu, Ontario. Hvaležni smo mu za vse dobro in mu želimo mir ter srečo pri Velikem Večnem Duhovniku, v njegovem nebeškem kraljestvu!

IN MEMORIAM

V Hamiltonu je na Gospodov dan, na god Device Marije Kraljice, 22. avgusta 2010, v Gospodu mirno zaspal salezijanski duhovnik **Ivan Dobršek** (1911-2010), le nekaj dni prej, ko bi dopolnil 99 let življenja.

Rodil se je 7. septembra 1911 v Zagrebu, na Hrvaškem. Prve zaobljube je naredil na Radni pri Sevnici, 13. avgusta 1938. V duhovnika je bil posvečen 16. marca 1946 v Padovi, v Italiji. Večino svojega življenja in duhovniškega služenja je rajni sobrat Ivan posvetil slovenskim rojakom po svetu.

Med Slovence v Hamilton je prišel decembra 1970. Pred tem je deloval v Italiji, več let med begunci v različnih taboriščih, nazadnje pa med gojenci salezijanskega zavoda na Opčinah pri Trstu. V Hamiltonu se je z navdušenjem in mnogimi talenti vključil v življenje slovenske cerkvene skupnosti in veliko pozornosti namenjal tudi kulturnim dejavnostim. Pod njegovim vodstvom se je razmahnilo delo

slovenske župnijske šole, v kateri je tudi on sprva poučeval. Župnijo sv. Gregorija Velikega je vodil do leta 1978, ko jo je predal v mlajše roke. Še dolgo potem pa je imel skrb za bolne in starejše farane, s katerimi je ohranjal redne stike.

Njegova doba velja v zgodovini župnije za čas utrjevanja skupnosti in skupnega dela. V tem času se je povečalo število slovenskih družin, ki so postale stalne obiskovalke slovenske cerkve.

Župnijsko občestvo sv. Gregorija se je v letu 1996 veselilo 50-letnice njegovega mašništva, v decembru 2000 je slovesno praznovalo 30-letnico njegovega delovanja v njegovi sredi. Leto 2006 pa je prineslo slavje njegovega bisernega duhovniškega jubileja.

Zadnji dve leti življenja, ko so ga moči počasi zapuščale, je preživel v domu za starejše "Clarion" v Hamiltonu, ob ljubeči bratski skrbi župnika Draga Gačnika, požrtvovalnem osebju in pogostih obiskih župljanov od sv. Gregorija.

Rajni sobrat Ivan je bil pokopan v sredo, 25. avgusta 2010, na pokopališču Gates of Heaven, kjer že počivajo pokojni sobrat Stanko Ceglar in več drugih slovenskih rojakov.

g. Drago Gačnik SDB

ZAHVALA

Nenadoma in prezgodaj nas je 17. aprila 2010 v 61. letu starosti zapustil naš dragi mož, oče in stari očka **Urban Petrovič**. Rodil se je 8. decembra 1948 v kraju Drumlažno pri Slov. Bistrici, v Sloveniji.

Iskrena hvala g. Valentinu Batiču in g. Antonu Zrnecu za molitve v pogrebnem Zavodu, daritev sv. maše in molitve na pokopališču. Hvala nosilcem krste, organistu Andreju Pahulje in pevcem iz obeh župnij, da ste poslednjič tako lepo zapeli našemu Urbanu.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, ki ste bili v žalostnih dneh z nami. Hvala vsem prijateljem in znancem, da ste se prišli posloviti od našega Urbana v pogrebnem Zavodu, se udeležili pogrebne sv. maše ter ga pospremili na kraj počitka in darovali za cvetje ter sv. maše.

Ohranite dragega Urbana v spominu takega, kot se je z vami rad veselil na številnih banketih, piknikih in raznih srečanjih. Brez njega ne bo več tako, kot je bilo.

Iskrena hvala Mariji Soršak in njenim pomočnicam za pripravljeno kosilo. Hvala za darovano pecivo.

Urban, zelo te pogrešamo, počivaj v Božjem miru!

Žalujoči: Žena Emica; sin Maksimilijan z ženo Nado in vnuk Adam; sin Filip; hčerka Tanja z možem Jef in vnuk Naithon; sestra Marija (Gustinčič) z družino; brat Ciril (Soršak) z ženo Mileno in družino; brat Lojze (Soršak) z ženo Marijo in družino; svakinja Mary (Tratnik) z družino; svakinja Annie Bogovic; svak Anton (Scherr) z družino; svak Adolf (Scherr) z družino in drugi sorodniki v Sloveniji.

ZAHVALA

V torek 20. aprila 2010 je po prestanih preizkušnjah v bolezni, Bog vzel k sebi ljubljeno ženo, mamo in staro mamo **Ani Ferkulj**. Rodila se je 13. julija 1922 na Igu pri Ljubljani, v Sloveniji.

Iskrena hvala vsem, ki ste darovali svete maše, molitve, rože in drugo. Hvala duhovnikom za obiske, podeljene zakramente, molitve v pogrebem Zavodu in na pokopališču ter pogrebno sv. mašo. Hvala tudi sestram za molitve v Zavodu Ridley F. H.

Iskrena hvala organistu in pevcem za lepo petje. Hvala tudi kuharici in pomočnicam za pripravo pogrebščine ter strežnikom v baru.

Draga Ani, naj te Bog nebeško osrečuje v družbi angelov in svetnikov, ti podeli popolno svobodo, veselje in mir. Še enkrat hvala za vse, kar si bila za nas!

Žalujoči in hvaležni: Mož Edi, sinova John in Mark z družinama ter hčerka Betty z družino.

ZAHVALA

Po dolgem trpljenju je v 89. letu starosti, na 5. velikonočno nedeljo, 2. maja 2010, zaspal naš dragi mož, oče in stari ata **Frank Mate**, doma iz Prigorice pri Ribnici, v Sloveniji. *Zapustil je ženo Milko s katero je bil poročen 41 let in njegove otroke: Francesca, Frank in Mary ter šest vnukov: Kathy, Peter, Kristina, Robert, Karolina in Mikayla.*

V zadnjih desetih letih je Frank prestajal velike preizkušnje in mnogo trpljenja, toda vedno je bil dobre volje in rad živel. Še posebno se je veselil, ko je šel na

Slovensko letovišče, kljub temu, da je komaj hodil in imel velike bolečine. Šel je k sv. maši, dokler se je lahko pomikal, čeprav mu je bilo težko.

Hvala g. Burji za vso oporo in obiske na domu, v bolnici in v starostnem domu, da ga je spovedoval in mu podelil zakrament sv. maziljenja. Posebna hvala za pogrebno sv. mašo in obrede na pokopališču. Najlepša hvala Marijinim sestram, ki so nam vedno stale ob strani in nam pomagale, ko je bilo potrebno.

Naš ata je imel posebno ljubezen do Marije in Marijinih pesmi, ker je tudi sam rad zapel pri sv. maši. Najlepša hvala organistu g. Andreju Pahulje in moškemu zboru. Hvala ministrantu Tomažu, darovalcem cvetja, peciva ter za molitve in sv. maše. Hvaležni smo tudi ge. Mariji Soršak in pomočnicam, ki so pripravile pogrebščino v dvorani.

Dragi oče in stari ata, ne bomo vas nikdar pozabili! Počivaj v Božjem miru in nasvidenje v nebesih!

ZAHVALA

Z žalostnim srcem sporočamo, da nas je 11. junija 2010 zapustil naš dragi mož, ata in stari ata **Martin Koželj**, rojen 4. maja 1925 v kraju Mačkovec pri Dvoru / Žužemberku, v Sloveniji. Zadnje mesece je preživel v Domu Lipa.

Hvaležni smo vsemu osebju v Domu Lipa za oskrbo in prijetno družbo. Bog povrni g. Tonetu Zrnecu za opravljene molitve v pogrebnem Zavodu, g. Toniju Burji za opravljeno sv. mašo ter obrede na pokopališču. Hvala organistu Andreju Pahulje in pevcem za petje.

Naj naša zahvala doseže vse, ki so pokojnega Martina obiskali v pogrebnem Zavodu, se udeležili sv. maše, ga pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrazili sožalje, darovali za cvetje, svete maše in Dom Lipa.

Hvala tudi gpe. Soršak in njenim pomočnicam za pogrebščino in vsem darovalkam za pecivo.

Dragi Martin, v naših srcih boš živel vedno. Uživaj srečo in veselje pri Bogu!

Žalujoci: Žena Stanka, sinova Marjan in Peter z družino, hčerki Veronika in Irena z družino, sestra Bernadka v Sloveniji ter ostalo sorodstvo v Sloveniji in Kanadi.

ZAHVALA

V soboto, 19. junija 2010, nas je v Montrealu zapustil ljubi sin in brat **Joseph Logar**.

Iskrena hvala župniku g. Francu Letonji za molitev v pogrebnem Zavodu, za pogrebno mašo in nagovor. Hvaležni smo g. Franku Roganu ter vsem pevcem in pevkam. Bog povrni vsem, ki so se prišli z molitvijo in sočustvovanjem poslovit od Josepha.

Bog naj povrne vsem, ki ste darovali za rože, cerkev sv. Vladimirja in svete maše. Hvaležni smo vsem, ki ste pomagali pri pripravi za pogrebščino.

Ljubi Joseph, zadnje dni si zelo trpel, sedaj so bolečine minile. Gospod te je poklical k sebi in ti rekel »danes boš z menoj v raju.«

Žalujoci: Mama Marija, brat Roman z družino, brat Robert ter sorodniki v Kanadi in Sloveniji.

ZAHVALA

Marija Kramar je mirno zaspala v svojem 89. letu **na prvi petek**, 2. julija 2010, na god Ptujskogorske Matere Božje, v Baycrest Health Sciences Centre. Predana je bila Jezusu in Mariji, zato sta ju vzela v svojo nebeško družbo. *Družina Kramar, sinovi John, Frank, Tony, soproge, vnuki Michael in Jennifer, sestre Francka, Tončka, Ivi in ostali sorodniki, se zahvaljujemo vsem dobrotnikom.*

Najprej vsem duhovnikom: g. Burji, g. Nosanu, g. Batiču in g. Plazarju. Stali so ji ob strani v času bolezni in smrti ter ji nudili duhovno pomoč.

Obenem se zahvalujejo vsem, ki so zvesto molili in darovali svete maše in žrtve za njeno zdravje ter ob njeni smrti nudili tolažbo družini.

Končno se zahvalujemo vsem, ki so pokojno Marijo skupaj z njeno družino spremljali na njeni zadnji zemeljski poti. Posebna zahvala gre gospe Žižek, Ženski Ligi Marije Pomagaj, gospodu Jožetu Oražmu, pevcem, bralcem in ministrantom. Naj Bog vsem obilo poplača!

Slovenska zavednost je bila v srcu pokojne mame. Delala in žrtvovala se je, da bi ustvarjala košček domovine v tujini. Naj ji da Gospod večno plačilo za zvestobo Njemu in Slovenski skupnosti.

Gospod, daj ji večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti!

Marija Pomagaj, prosi za nas!

ZAHVALA

V ponedeljek, 12. julija 2010, je Bog k sebi poklical našega dragega moža, očeta, starega očeta in prastarega očeta **Rudija Kusa**.

Rojen je bil 9. aprila 1920 na Igu pri Ljubljani. Že v zgodnji mladosti je spoznal revščino, negotove razmere in trdo delo, in se je pri 14. letih začel učiti svoje obrti. Vojaški rok je odslužil še v času kraljevine Jugoslavije. Na začetku vojne je bil interniran, kmalu po vrnitvi iz taborišča pa se je poročil z Angelo in kasneje pridružil domobrancem.

Maja leta 1945 sta se z ženo in mladim sinom Rudije pridružila tisočem beguncev, ki so si reševali življenja z begom na tuje in v negotovost. V taborišču v Avstriji, so preživeli tri leta, preden jih je Kanada, skupaj z dodatnima dvema hčerkama, sprejela ob koncu leta 1948.

V Kanadi je našel mir in svobodo. Ustvaril si je veččlansko družino, delal kot samostojni gradbeni obrtnik, bil ustanovni član Posojilnice in hranilnice Janeza E. Kreka in vsa leta pel v cerkvenem zboru. Po upokojitvi si je uredil mizarско delavnico in užival pri lastnem ročnem delu, pri izdelovanju lesenih izdelkov, od igrač do masivnega pohištva. Eno leto svojega življenja je daroval prebivalstvu v Zambiji, kjer jim je pomagal graditi Božje svetišče, katerega notranjost je opremljena z mnogimi njegovimi mizarškimi izdelki. Kot stalni samouk se je zavedal moči prošnje 'za razsvetljenje pameti'. Ni bilo rožnega venca brez te prošnje.

Postal nam je vzor, kar se je sam zvesto trudil biti vse življenje: Boga je ljubil z vsem svojim srcem in dušo, družina mu je pomenila največji zaklad na tem svetu in svoji narodni pripadnosti je ostal zvest do konca. Naj mu bo lahka kanadska zemlja!

Naša iskrena hvala duhovnima pastirjema g. Batiču in g. Burji za molitve, sveto mašo ter obrede na pokopališču. Hvala tudi častitim sestram za obiske in molitve, organistu in pevcem iz obeh župnij in ministrantoma. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga obiskali na domu in v bolnici ter ga spremljali na zadnji poti, darovali za cvetje, svete maše, za Dom Lipa in Trillium Health Center. Pristrčna hvala gospe Mariji Soršak in njenim pomočnicam za okusno pripravljeno pogrebščino.

Ati, počivaj v miru!

Žalujoči: žena Angela, otroci Rudy, Gail, Mary, Helen, John, Mili, Ann, Kathy, Martina in Michael z družinami, brat Frank ter svakinji Francka in Pepca z družinami ter ostali sorodniki v Kanadi in Sloveniji.

Za dobro voljo

"Mami, ali res angeli letijo?"
"Ja, otrok moj."
"Ampak, naša Rozi ne zna leteti!"
"Ne, Rozi je naša gospodinjska pomočnica in ne zna leteti!"
"Ampak očka ji vedno reče, da je njegov angelček!"
"Potem bo pa letela!"

Dedek vpraša vnuka: "Ali si lahko sposodim kolo, da grem na pokopališče?"

Vnuk pa reče: "Kdo mi ga bo pa pripeljal nazaj?"

Babica vstopi v dnevno sobo, tam pa v fotelju spi in smrči dedek, na kolenih pa mu sedi vnukinja Alenka in mu vrti gumbe na srajci.

"Ja kaj pa delaš, otrok?" vpraša babica.

"Poskušam ujeti drugo, boljše postajo."

Učiteljica je spraševala učence, kakšne ure poznajo. "Ročne ure!" je rekla Barbara. "Zapestne ure!" se je oglasil Aleš. "Stenske ure!" je rekel Primož. "Ure na cerkvenih zvonikih!" je dodal Damjan. "Nad-ure!" je rekel Miha. "Pijand-ure!" se je oglasil še Janezek.

Telečja glava

Gospodarica je naročila novi hišni pomočnici:

"Danes zvečer bomo dobili goste. Ko boste pripravljali telečjo glavo, dajte limono v gobec in peteršilj v ušesa!"

"Joj, kako bom pa izgledala?" se je prestrašila hišna pomočnica.

Mihec, kje si pa bil celo popoldne?" se je mama jezila na sina. "S sosedovim Bogdanom sva po naselju raznosila pošto. Igrala sva se poštarja." "In kje sta dobila pošto?" "Na podstrešju v tvojem kovčku sva našla veliko pisem in razglednic!"

TRY HARD INDUSTRIAL SUPPLY CO. LTD.

1411 Courtneypark Drive, Mississauga, Ont., L5T 2E3
Tel.: (905) 565-8700 Fax: (905) 565-8018 Toll Free: 1-888-798-7533

Abrasives, Carbides, Digital Readouts, Fasteners, Hand Tools,
HSS Cutting Tools, Lubricants, Machine Tools Accessories, Power Tools,
Precision Measuring Instruments, Bandsaw Blades

Naša odlična zaloga bo ugodila vsaki vaši želji

Frank Ferko, President

Hours: 7 a.m. - 5 p.m. Mon. - Fri.

9 a.m. - Noon Sat.

Slovenski okulist se priporoča

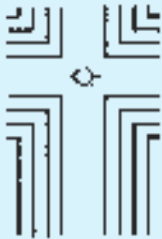
Dr. Joseph Gasser, M.D., F.R.C.S. (C)

Ophthalmologist (eye physician & surgeon)

28 Bartley Dr. (Eglinton & Victoria Park)

Toronto Ont., M4A 1B8

Tel.: (416) 750-8149

CATHOLIC CEMETERIES

ARCHDIOCESE OF TORONTO

www.catholic-cemeteries.com

Tel: (416) 733-8544

Assumption, Mississauga (905) 670-8801

Christ the King, Markham (905) 471-0121

Holy Cross, Thornhill (905) 889-7467

Mount Hope, Toronto (416) 483-4944

Queen of Heaven, Woodbridge (959) 851-5822

Resurrection, Whitby (905) 668-8912

DOM LIPA - Slovenski starostni dom smo zgradili za Slovence. Ste osameli in oslabeli? Potrebujete pomoč ali družbo rojakov? Obiščite nas zlasti ob torkih, ko imamo program za starejše. Morda se odločite, da se naselite v lepem in mirnem domu. Vsem pomoči potrebnim so vrata vedno odprta. Kličite (416) 621-3820.

52 Neilson Dr., Etobicoke, Ontario, M9C 1V7

ADDRESS

Canadian Publication Sales Agreement #40022296 • July 2010

BOŽJA BESEDA — THE WORD OF GOD, Religious quarterly periodical, is published by Slovenian Missionaries of St. Vincent, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario. Printed by Golla Graphics Inc. Subscription rates in Canada \$28.00, in United States \$20.00 US per year. Changes of address and undelivered copies should be sent to Božja Beseda, 739 Brown's Line, Toronto, Ontario, M8W 3V7.

**Slovenia
Credit Union**

725 Brown's Line, Toronto, ON M8W 3V7
Tel: (416)255-1742 Fax: (416)255-3871
TOLL FREE: 1-888-SCU-1742

611 Manning Ave., Toronto, Parish Hall
Tel: (416)531-8475

23 Delawana Dr., Hamilton, Villa Slovenia
Tel: (905)578-7511

HRANILNICA IN POSOJILNICA

**VAM NUĐI
VSE VRSTE BANČNIH USLUG**

V pomoč članom in
Slovenski skupnosti.

Vabimo vas, da nas obiščete.

www.sloveniacu.ca

KREKOVA SLOVENSKA HRANILNICA IN POSOJILNICA

NAPREDNA, FINANČNO MOČNA USTANOVA, USMERJENA K ODLIČNOSTI

747 Browns Line
Etobicoke, Ontario
M8W 3V7
(416) 252-6527

611 Manning Ave.
Toronto, Ontario
M6G 2W1
(416) 532-4746

VLOGE

- Hranilne
- Vezane
- Čekovni račun
- TFSAs

INVESTICIJE

- RRSPs/RRIFs
- Delnice
- Mutual Funds
- RESPs

POSOJILA

- Osebna
- Hipotečna
- Gradbena
- Line of credit

ZAVAROVANJE

- Za potovanje
- Hiše/Avtomobile
- Posojila
- Hranilne vloge

DRUGE USLUGE

- MasterCard
- Online Banking
- Menjava \$US
- Bančni avtomat (ATM)

Website: www.krek.ca